

tionale og grænseoverskridende kriminalitet i Europa, i højere grad vil blive bekæmpet, når vi får Amsterdamtraktaten på plads, også fordi vi får et forbedret politisamarbejde, hvor man ikke blot står og venter på, at de kriminelle skal henvende sig ved grænsen, men hvor man faktisk går ind og forsøger at finde bagmændene, altså søger de kriminelle andre steder end ved grænsen. Det er dér, man finder de store fisk, og ikke ved selve grænsen.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke forkludrer debatten om Amsterdamtraktaten. EU drejer sig ikke om flugtskilte, EU drejer sig ikke om krumme agurker eller baljer til margarine. EU drejer sig om noget helt fundamentalt og grundlæggende, nemlig om fred i Europa, om fred og frihed i Europa.

Det, Amsterdamtraktaten drejer sig om, er jo, om Danmark fortsat vil være med i det samarbejde, vi har været en del af siden 1973. Det ændrer mindst for Danmark, hvis vi siger ja til traktaten, fordi Amsterdamtraktaten kun lægger op til nogle få ændringer i forhold til det EF og senere EU, vi har været medlem af i så mange år.

Forbeholdene har været nævnt af den forrige ordfører, og netop fordi vi jo har de fire danske forbehold, som nu får forstærket betydning, vil de småændringer, Amsterdamtraktaten lægger op til for de 15 lande, blive endnu mindre for Danmark, for de steder, hvor ændringerne ligger, ramler de faktisk ind i de danske forbehold. Så der er ikke særlig store ændringer for Danmark i Amsterdamtraktaten.

Derfor er det, vi skal tage stilling til, om vi uden ophør ønsker at fortsætte østudvidelsesprocessen. Det er af hensyn til Østeuropa, at vi skal sige ja til Amsterdamtraktaten. Øst- og Centraleuropa har allerede ventet for længe på at komme ind i EU, og derfor er det Venstres største ønske, at vi får et ja den 28. maj 1998.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Venstres ordfører sagde, som vi har hørt det så mange gange, at det afgørende for Venstre er denne udvidelse af EU.

Det er velkendt, at Amsterdamtraktaten alene skaber mulighed for at udvide med op til fem lande, det fremgår klart, så skal man i gang med institutionelle ændringer. Tidligere har vi også hørt fra Venstre, at det er sådan, at man fra Venstres nuværende, men ikke fremtidige formand har sagt, at man direkte fra dansk side

skal aflevere stemmer til de store lande, fordi de store lande skal føle sig godt tilpas i samarbejdet, og når vi nu ved, at det afgørende for Venstre altså er udvidelsen, som kun kan komme på plads efter nye institutionelle ændringer, og at Venstre hidtil har haft den holdning, at Danmark skulle aflevere stemmer til de store lande, vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Hvor mange stemmer skal vi aflevere? Hvordan skal stemmefordelingen være?

For hvis man i Venstre ikke har nogen som helst idé om, hvordan man skal regulere på stemmefordelingen, og hvor megen magt Danmark skal aflevere til f.eks. de store EU-lande som pris for udvidelsen, ja, så må man jo konstatere, at så har man ikke gjort hjemmearbejdet godt nok, når det, man prioriterer herfra som det helt afgørende netop er den udvidelse, som forudsætter en institutionel ændring.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen, om Venstre er blevet bange for debatten og ikke tør gå ind og diskutere med rigtige EU-modstandere. Jeg havde i hvert fald den oplevelse for tre dage siden, hvor hr. Uffe Ellemann-Jensen, Venstres afgående formand, blev inviteret til en tv-duel – tirsdag morgen skulle den have været – at hr. Uffe Ellemann-Jensen blankt nægtede at debattere med mig. Jeg har tidligere også været udsat for, at hr. Uffe Ellemann-Jensen har nægtet at deltage i debatmøder, som man har forsøgt at arrangere, hvor jeg skulle være modpart.

Er man blevet bange for at gå ind i debatten? Tør Venstre ikke komme ud og diskutere med os andre? Jeg synes, det er noget meget underligt noget. Nu kan det selvfølgelig være, det bare er hr. Uffe Ellemann-Jensen, det har slået klik for, og at det ikke gælder for Venstre i al almindelighed, men det imødeser jeg da meget spændt svaret på fra fru Charlotte Antonsen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgård (KF):

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen, hvor det står, at en vedtagelse af Amsterdamtraktaten er nødvendig for at optage de øst- og centraleuropæiske lande. Der står jo praktisk talt intet om det i Amsterdamtraktaten. Det var jo noget af det, man ikke nåede til enighed om, stemmefægtene og den slags, og udvidelsesforhandlingerne er netop i disse dage gået i gang, og der er ikke grund til at tro, at det skulle